

מור (וינקלר), מאיר ("מאירקה")

בן שמואל ודובה. נולד ביום כ"ט באדר ב' ת"ש (8.4.1940) בתל-אביב. כאשר היה בן שנתיים ומחצה עברה המשפחה לגור בחיפה. מאיר למד בבית-הספר היסודי א' ועד מהרה התבלט בין חבריו ללימודים. היה נער ער ותוסס ובגיל ט"ו היה מדריך-נוער. היה חניך תנועת-נוער חלוצית ("השומר הצעיר") ומפני כך טען שאקדמאי נוסף בעיר אינו ייעוד וכי ייעודו הוא הגשמה אישית ויציאה למשק. לכן לא עשה

כאשר קיוו מוריו בסיימו את בית-הספר התיכון בית-החינוך להמשיך במסגרת של העתודה האקדמית. הוא התגייס לנח"ל באוקטובר 1957 יחד עם חבריו לגרעין לקיבוץ נחשון ומצא בו את מקומו. במסגרת הגרעין הצטרף עם חבריו לחיל הצנחנים. הוא הירבה לקרוא ולהתעניין בכל הסובב אותו. כן התעניין באמנות ובתיאטרון. עם חבריו לגרעין יצא לאימון המתקדם וראה בכך חובה שאין להשתמט הימנה. היה קשור לביתו ודאג לאמו ובמכתביו היה משתדל להרגיע אותה, כי התנאים אמנם היו קשים אך למאיר היה כושר יוצא מן הכלל להסתגל להם ולראותם ברוח טובה ומתוך הומור אשר בהם ניחן. הוא אהב את המצלמה שלו והיא ליוותה אותו בכל טיוליו על פני הארץ. את כל מה שראה בטבע הנציח בתצלומיו. בעזבו את משק נחשון בשנת 1965 עבר לירושלים ואהב לבלות בטיולים ברחובות-העיר בתצפיות לעיר שבין החומות. הוא התקשר לעיר מיד לבואו ואהב אותה בכל נפשו. מאז הגיע לירושלים פילס לו דרך בכוחות עצמו עד שלבסוף הגיע למשרד-הבריאות להכין בו כנס בינלאומי לפסיכיאטרים שהיה צריך להתקיים ביוני 1967. אז התכוון להמשיך בלימודים וכדי שיהיו לו אמצעים לכך מצא עבודה נוספת במשרד ראש-הממשלה בהכנת יום-העצמאות העשרים. דאגתו לבנו

היתה רבה והיה מבקר אצלו פעמיים או שלוש בשבוע. כל רגע פנוי היה מקדיש לפגישה אתו והימצאו במחיצתו היה מוסיף לילד, כשם ששנתן לאב, עידוד רב. מדי פעם היה יוצא לשירות-מילואים ואף במלחמת ששת הימים היה במסגרת זו. ביום השלישי לקרבותיה, הוא כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967), נפל בקרב שנערך על העיה העתיקה של ירושלים הבירה; זה היה בשעה שניסה תחת מטר-פגזים לעזור בעצירת זרימת-הדם של פצוע אחד במוסיאון רוקפלר; אז פגע בו פגז שנפל בקרבתו. בהיותו אהוב על חבריו-לנשק, כי ראו בו את הרוח החיה בין החיילים עוד מימי שירותו הסדיר, מיהרו חבריו-לקרב להקים בו במקום, מיד לאחר נפילתו, גלעד מאבנים ועליו לוח-שיש עם ציון שמו ותאריך נפילתו. חוברת הוצאה לאור לזכרו ולהנצחת שמו. באלבום "ירושלים של צנחנים" הונצח שמו על-ידי הבאת תצלומו. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבן האחרון. ב"גילי אש", כרך ד', ילקוט עזבונם של הבנים שנפלו במערכות-ישראל, הובא מעזבונו. בערב יום העצמאות תש"ל התקימה בבית-אגרון בירושלים תערוכת צלומים על הנושא "ירושלים" ואז הוענק פרס ראשון על שמו; קרן-הפרסים היא מיסוד המשפחה בשיתוף העירייה.

מאיר מור (וינקלר)

